

יוליאן טובים : אביב

הרדה מצליות, בן שעמים וחשך,
מפלצת הנאוף! בנות ארבע-עשרה, אביו
יהיה היום מן מחול ילדות-בבשת,
ילדומי ברות! פרחי תמימות וגיו!

יהיה היום סגן, בוסות כי תצטלצלנה,
תשכנה נקלמות קבל תוכסת-אב!
בקרן תרחובות היום עוד תטילנה
לקבר גופכן הצח לידי זמן נחשב!

הי, לכרפרות! אוצנה להוטלים!
לשניצל וינאי, עונה פריכה, שקרו
יתסוף, נצרה, מלצרף בשלי,
רבות ראה במוסף, רבות ראה מלצר...

וכי תחבקך ירו חלקלקה ברצד,
תתור חופנה, רוטטת, אחר תמדת שדך,
ויתנפחו גחיריו בתאנה נפשעת,
נפת פתוי שקוץ ילאט לך על אונך. —

— תרשי ונדמימיהו, אשה חוטא, עונבת,
נקכה צקה! יולדת תמודה!
סמאיהו בפריצות כבוקוקי-שלהבת!
שחוק בלכד תצירי בושה ונפתחה...

אביב! סקחו צינים! הן עוד מצט וננסת
המון עם רב תפרץ ותתנחם ברחוב!
איגנצים וקמילים, תופרת וכובסת!
ותנקבות תזכנה בשלל-זכרים לרב

אָכִיב! הוּי צָבוּ וְלָכוּ! בְּכִלְמַתְכֶּם הַמְקוֹ!
בְּצוֹתָא אֶל כְּתִיחֻלִּים, הָאֶסְפָּסוּף!
אֶל תּוֹךְ הַמַּחְרָאוֹת הַמְּקוּרִים נָא וְרָקוּ.
וּלְתוֹךְ זְרוּעוֹת תְּרָחוּב חֲנָרָו וּבּוֹאוּ שׁוּב!

עוֹד וְעוֹד נְעוּד! בְּתֵאוּ וּבְלִי-הֶרֶף!
הַגְּבִירוֹ אֶת הַקֶּרֶת! הוֹלִידוּ בְּלִי עָצוּר!
עָקְרוּ לַתִּינוּקוֹת אֶת הַלְשׁוֹנוֹת מְקַרְב,
לִמְצֵן לֹא יִלְּלוּ כִּי יִשְׁלָכוּ אֶל בּוֹר!

הַכֹּל, הַכֹּל — לָכֶם! הִרְקִידוּ שׁוֹק וְהִרְפֵּי!
יוֹסֵל מְהוּל נֶאֱפוּף, זָמָה, וְלֹא-אֶכְפֹּחַ!
— אַהוּי, אֶטְלֵלֶךְ, הַמּוֹן, בְּשִׁיר-תַּפְאֲרֶת,
וְאַף אוֹמֶר, אָכִיב, שְׁבַע-שְׁשָׁע-וְסִטָּא!

פ ל צ ו ת

אֲנִי לֹא אֶסַּע, כִּי טָרַם נִסְעִי
צְרִיף לְהִסְמִפֵּר.
וּמִי זֶה רָאָה כִּי יָשָׁב מוֹל הָרָאִי
בִּרְמִינָן חוֹר?

וּמִי זֶה רָאָה צִינוּם-שֶׁל-מֶת
לְפָקֶם יָצוּ.
וּבִקְצִיר נְעוּרִים שֶׁהִלְבִּינוּ יָבֵט
עִם אִשָּׁת זֶה הַגּוֹ?

כָּלֵב הַשָּׂדֶה חֲרָמְשִׁים, שֶׁבָּלִים —
זֶה אַחֲרֶת, פְּשׁוּט.
וְכֵאֵן אֶפְרֵי-שֶׁזֶר נוֹשֵׁר בְּגָלִים
שֶׁל מִכָּה-פְּלִצוֹת.

(מפולגית: בנימין טגא)